

Wojciech Domitrz : Geometria rozmaitości Riemanna, wykład 6

Def.

Dystrybucja rzędu r na M nazywamy rodzinę podprzestrzeni $D := \{D_p \subset T_p M \mid p \in M\}$ taką, że $\forall p \in M \exists U$ otoczenie $p \in M$

oraz $\exists X_1, \dots, X_r \in \mathcal{X}(U)$ takie, że $\forall q \in U$ wektory $X_1|_q, \dots, X_r|_q$ są bazą D_q .

Przykład 1) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}|_x, \frac{\partial}{\partial x_2}|_x \right\}$ 2) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}|_x \right\}$ 3) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_2}|_x, \frac{\partial}{\partial x_3}|_x - x_2 \frac{\partial}{\partial x_1}|_x \right\}$
 rank $D = 2$ rank $D = 1$ rank $D = 2$

Def.

Rozmaitość całkową dystrybucji D nazywamy podrozmaitość regularną P rozmaitości M taką, że $\forall p \in P \quad T_p P = D|_p$.

Def.

Dystrybucja jest **całkowalna** jeśli $\forall p \in M \exists P$ - podrozmaitość całkową D taką, że $p \in P$.

Przykład 1) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}|_x, \frac{\partial}{\partial x_2}|_x \right\}$ $x^0 = (x_1^0, x_2^0, x_3^0) \in \mathbb{R}^3$ $P = \{(x_1, x_2, x_3^0) \mid x_1, x_2 \in \mathbb{R}\}$

2) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_1}|_x \right\}$ $x^0 = (x_1^0, x_2^0, x_3^0) \in \mathbb{R}^3$ $P = \{(x_1, x_2^0, x_3^0) \mid x_1 \in \mathbb{R}\}$

Def. Dystrybucja jest **inwolutywna** jeśli $\forall X, Y \in \mathcal{X}(M) \quad \forall p \in M \quad X|_p, Y|_p \in D_p \Rightarrow [X, Y]|_p \in D_p$

Przykład: 1) $M = \mathbb{R}^3$ $\left[f_1 \frac{\partial}{\partial x_1} + f_2 \frac{\partial}{\partial x_2}, g_1 \frac{\partial}{\partial x_1} + g_2 \frac{\partial}{\partial x_2} \right] = f_1 \frac{\partial g_1}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_1} + f_1 \frac{\partial g_2}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_2} + f_2 \frac{\partial g_1}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial x_1} + f_2 \frac{\partial g_2}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial x_2} - g_1 \frac{\partial f_1}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_1} - g_1 \frac{\partial f_2}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_2} - g_2 \frac{\partial f_1}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial x_1} - g_2 \frac{\partial f_2}{\partial x_2} \frac{\partial}{\partial x_2}$

Skąd $X, Y \in D_x \Rightarrow [X, Y] \in D_x$

2) $M = \mathbb{R}^3$ $\left[f \frac{\partial}{\partial x_1}, g \frac{\partial}{\partial x_1} \right] = f \frac{\partial g}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_1} - g \frac{\partial f}{\partial x_1} \frac{\partial}{\partial x_1} = \left(f \frac{\partial g}{\partial x_1} - g \frac{\partial f}{\partial x_1} \right) \frac{\partial}{\partial x_1}$ $X, Y \in D \Rightarrow [X, Y] \in D$ D jest inwolutywna

3) $M = \mathbb{R}^3$ $D_x = \text{span} \left\{ \frac{\partial}{\partial x_2}|_x, \frac{\partial}{\partial x_3}|_x - x_2 \frac{\partial}{\partial x_1}|_x \right\}$ $\left[\frac{\partial}{\partial x_2}, \frac{\partial}{\partial x_3} - x_2 \frac{\partial}{\partial x_1} \right] = - \frac{\partial}{\partial x_1} \notin D$ D nie jest inwolutywna

Tw. Każda dystrybucja całkowalna jest inwolutywna.

Dowód: Niech $p \in M$. Niech P będzie podrozmaitością całkową dystrybucji D taką, że $p \in P$. Wtedy $D_p = T_p P$ dla $\forall p \in P$.

Niech $X, Y \in \mathcal{X}(M)$ takie, że $\forall q \in M \quad X|_q, Y|_q \in D_q$. Wtedy $\forall q \in P \quad X|_q, Y|_q \in T_q P$ skąd $X|_p, Y|_p \in \mathcal{X}(P)$

P - jest podrozmaitością regularną. Skąd $\forall q \in P \quad [X, Y]|_q \in T_q P$ czyli $[X, Y]|_p \in T_p P = D_p$ ■

Tw. Frobeniusa.

Niech D będzie dystrybucją involutywną rzędu r na M . Wtedy $\forall p \in M \exists (U, \varphi)$ - mapę na M taką, że $p \in U$ oraz $\forall q \in U \quad D_q = \text{span} \{ \partial_1|_q, \dots, \partial_r|_q \}$. W szczególności $P = \{ q \in U : \varphi_j(q) = \varphi_j(p) \text{ dla } j = r+1, \dots, m \}$ jest rozmaitością całkową D przechodzącą przez p czyli D jest całkowalna.

Dowód.: Twierdzenie ma charakter lokalny więc możemy założyć, że $M = \mathbb{R}^m$, $p = 0$ i $(x_1, \dots, x_m)$ jest układem współrzędnych. Niech $X_1, \dots, X_r$ będą polami na $\mathbb{R}^m$ rozpinającymi D . Z tw 2 poprzedniego wynika może założyć, że $X_1 = \frac{\partial}{\partial x_1}$. Tęzę jest więc prawdziwe dla $r=1$. Przeprowadzimy dowód indukcyjny twierdzenie ze względu na rząd dystrybucji r . Zał, że tw. jest prawdziwe dla każdego involutywnej dystrybucji rzędu $r-1$. Niech D ma rząd r . Wprowadzimy nowe pole rozpinające D określone wzorami: $V_1 = X_1$, $V_i = X_i - (X_i X_1) X_1$ dla $i = 2, 3, \dots, r$.

Z tego otrzymujemy, że $V_i X_1 = \delta_{i1}$ dla $i = 1, 2, \dots, r$. $[V_i, V_j] = \sum_{k=1}^r a_{ij}^k V_k$ dla pewnych $a_{ij}^k \in C^\infty(M)$, $i, j = 1, \dots, r$.

Niech $P = \{ x \in M \mid x_1 = 0 \}$. Pole $V_2, \dots, V_r$ są styczne do P , gdyż $V_i X_1 = 0$ dla $i = 2, \dots, r$. Wzęc generują one

dystrybucję $\text{gen}(V_2, \dots, V_r)$ rzędu $(r-1)$ na P . $[V_i, V_j] X_1 = \sum_{k=1}^r a_{ij}^k (V_k X_1) = a_{ij}^1$ dla $i, j = 2, \dots, r$. $[V_i, V_j] X_1 = 0$ bo

pole V_i, V_j dla $i, j = 2, \dots, r$ są styczne do P więc $[V_i, V_j]$ jest styczny do P . Zatem funkcja a_{ij}^1 znika na P .

Zatem $[V_i, V_j]_q = \sum_{k=2}^r a_{ij}^k(q) V_k|_q$ dla $\forall q \in P$ czyli $D|_P$ jest involutywna. Na podstawie założenia indukcyjnego istnieje w otoczeniu $p = 0 \in P$ lokalny układ współrzędnych $y_2, y_3, \dots, y_m$ taki, że $\frac{\partial}{\partial y_2}, \dots, \frac{\partial}{\partial y_r}$ rozpinają

$D|_P$. Pole $\frac{\partial}{\partial y_2}, \frac{\partial}{\partial y_3}, \dots, \frac{\partial}{\partial y_r}$ znikają na funkcjach y_j dla $j \geq r+1$. Stąd pole wektorowe styczne do $D|_P$ znikają na

funkcjach y_j dla $j \geq r+1$. W szczególności $V_i y_j = 0$ dla $i = 2, \dots, r$ i $j = r+1, \dots, m$. Rozpatrzmy w otoczeniu $0 \in \mathbb{R}^m$ oraz $(x_2, \dots, x_m)$ punkt $(x_1, x_2, \dots, x_m)$ na podrozmaitości P oraz funkcje $u_i(x_1, \dots, x_m)$ dla $i = 1, \dots, r$ określone wzorami

$u_1 = x_1$ $u_i = y_i(x_2, \dots, x_m)$ dla $i = 2, \dots, m$. Wtedy $\frac{\partial u_1}{\partial x_1} = 1$ $\frac{\partial u_i}{\partial x_1} = 0$ dla $i = 2, \dots, m$.

Stąd jacobian przekształcenia $(x_1, \dots, x_m) \mapsto (u_1, \dots, u_m)$ jest równy jacobianowi przekształcenia

$(x_2, \dots, x_m) \mapsto (y_2, \dots, y_m)$, który jest różny od 0, gdyż $(y_2, \dots, y_m)$ jest lokalnym układem współrzędnych na P . Stąd $(u_1, \dots, u_m)$ jest lokalnym układem współrzędnych w otoczeniu $0 \in \mathbb{R}^m$.

Pokażemy, że $V_i u_j = 0$ dla $i = 1, 2, \dots, r$, $j = r+1, \dots, m$ w otoczeniu $0 \in \mathbb{R}^m$. Zauważmy, że funkcje

$(V_i u_j)(u_1, u_2, \dots, u_m)$ jako funkcje od u_1 przy ustalonych $(u_2, \dots, u_m)$ spełniają liniowy i jednorodny układ

n.r.z. $\frac{\partial(V_i u_j)}{\partial u_1} = 0$, $\frac{\partial(V_i u_j)}{\partial u_1} = \sum_{l=1}^m a_{li}^l V_l u_j$ dla $i = 2, \dots, r$ z zerowym warunkiem początkowym w punkcie $u_1 = 0$.

Układ taki ma jedynie rozwiązanie zerowe.

Pierwsze równanie wynika z tego, że $V_1 = \frac{\partial}{\partial u_1}$ $\frac{\partial u_j}{\partial u_1} = 0$. Pozostałe wynikają z tego, że

$$\frac{\partial}{\partial u_1}(V_i u_j) = \frac{\partial}{\partial u_1}(V_i u_j) - V_i \left(\frac{\partial u_j}{\partial u_1} \right) = \left[\frac{\partial}{\partial u_1}, V_i \right] u_j = [V_1, V_i] u_j = \left(\sum_{l=1}^m a_{li}^l V_l \right) u_j$$

$\parallel$
 0

Należy pokazać, że funkcje $V_i u_j$ spełniają zerowy warunek początkowy. Dla $i=1$ $V_1 u_j = \frac{\partial}{\partial u_1} u_j = 0$

Dla $i = 2, \dots, r$ pole V_i jest styczne do P , $u_j|_P = y_j$. Stąd $V_i u_j = V_i y_j$ na P dla $i = 2, \dots, r$.

Ale pokazaliśmy, że $V_i y_j = 0$ dla $i = 2, \dots, r$ i $j = r+1, \dots, m$. Czyli pokazaliśmy, że $V_i u_j = 0$.

Stąd $V_i = \sum_{j=1}^m V_i u_j \frac{\partial}{\partial u_j} = \sum_{j=1}^n V_i u_j \frac{\partial}{\partial u_j}$ dla $i=1, \dots, n$. Stąd wykazaliśmy, że dystrybucja D generowana przez pola $V_1, \dots, V_n$ jest zawarta w całkowanej dystrybucji generowanej przez $\frac{\partial}{\partial y_1}, \dots, \frac{\partial}{\partial y_r}$. Ale obie dystrybucje mają ten sam rząd czyli są równe. Stąd D jest całkowany. ■